

Den under 2 opførte og i Anm. Pag. 15 motiverede Forbedring af Dyftningen fra Rødbingdalen, formener Udvalget, at Thinget maa erkjende for hensigtsmæssig.

I Forordningen af 29de September 1841 § 1. er det bestemt, at den Bet, der i Nærheden af Wißensberg gaaer fra Hovedlandeveien mellem Odense og Middelfart til Næsens, skal ansees for en Hovedlandevei, og i 1842 blev den dernæst overtaget til Vedligeholdelse for Veikassens Regning. Da den har en langt betydeligere Stigning, end Hovedlandeveie bør have, og da den tilmed mangler den for Hovedlandeveie anordnede Brede, blev det taget under Overveielse, om den ikke burde omlægges, og i Finantsloven for 1858—59 bevilgedes i den Anledning 1000 Rd. til Lindeundersøgelser, Dymaalning og Kartering (See Betænkning til Finantslov for 1858—59 [under § 8 A. u. 1.]). I det foreliggende Finantslovsforslag omtales Veiens Anlæg som en Eventualitet. Da Udvalget ikke fandt sig overbevist om Nødvendigheden af denne $2\frac{3}{4}$ Mill lange Veis Anlæg, tilskrev det Indenrigsministeriet desangaaende. Af Svaret sees, at Ministeriet henholder sig til de tidligere anførte Grunde for en ny Veis Anlæg, men iøvrigt ikke anseer Sagen for moden til nærmere Overveielse; hvorhos det tilføies som en Selsfølge, at der ikke vil blive taget endelig Bestemmelse, førend Sagen har været Rigsdagen forelagt. Udvalget har imidlertid fundet det rigtigst allerede nu at henvende Opmærksomheden paa den store Sandsynlighed, der er for, at man ved at nøies med den nuværende Brede, der har vist sig tilstrækkelig under de stedfindende Forhold, og ved at afhjælpe de for stærke Stigninger vilde kunne faae en for Befordringen tilstrækkelig god Bet for en meget ringere Priis. — Afvigelsen fra den lovbefalede Brede maatte da tilstedes ved Lov.

13) (u. 1. γ.) Vedligeholdelse. Under denne Post er foreslaaet (See Anm. Pag. 14 og 15):

- a) At Veiløpsmændene og Skrivelserne maae faae deres Løn udbetalt maanedlig forud; hvilket Udvalget indstiller til Thingets Billigelse.
- b) At det Græs, som vorer paa Veigrøfter og Døsseringer, sælges ved Auction, og at Nettoindtægten tilfalder Dyfsmændene med $\frac{1}{3}$ og Veimændene med $\frac{2}{3}$.

Da Dyfsmænd og Veimænd hidtil have havt denne Blindtægt — om end paa en anden Maade — indstiller Udvalget dette Forslag til Thingets Billigelse.

- c) At de ved Hovedlandeveienes Vedligeholdelse fast ansatte Veimænd faae et Tillæg af 36 Rd. til deres nuhavende Løn og Huusleiehjælp. Denne udgjør 156 Rd. aarlig, undtagen for dem, der ere ansatte paa de Kjøbenhavn nærmeste 2 Mill af Helsingørss- og Koeskildeveien, thi de have 168 Rd. Som Grunde anføres, deels at et saadant Tillæg ved Tillægsbevillingslovene for de 3 sidste Finantsaar har været tilstaaet hver Veimænd, og deels den store Vanskelighed ved at faae dygtige, arbejdsføre Veimænd for den ovenanførte Løn. — Da Veimændenes Antal i næste Finantsaar er beregnet til 301, vilde dette Lønningstillæg medføre en forøget Udgift af 10,836 Rd.

Udvalget har formæent, at et Lønningstillæg af 18 Rd. aarlig for hver Veimænd maatte ansees for tilstrækkeligt. En Veimænd vil da — hans Andeel i Nettoindtægten af Græsset medregnet — have en Indtægt af 178 til 179 Rd. om Aaret, hvilket er 57 sk. daglig for 300 Arbejdsdage. For denne Betaling formener Udvalget, at en god Veimændsbefættning under de nuværende Forhold maa kunne tilveiebringes, da den nogenlunde paalidelige og flittige Mand som Veimænd kan regne paa sikkert Erhverv hele Aaret om, paa Hjælp i Syg-